

Ved de vigtigste af ændringerne *forhøjedes merværdiafgiften* fra den 29. juni 1970 *fra 12½ pct. til 15 pct.* Forhøjelsen skønnes at ville indbringe en årlig merindtægt på omkring 1.400 mill. kr., i den resterende del af finansåret 1970-71 ca. 600 mill. kr.

Ifølge et af finansministeren i folketingsudvalgets betænkning stillet ændringsforslag er desuden *nævnene* i henhold til lov om afgift af spiritus, lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m., lov om tobaksafgifter, lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, lov om afgift af konsum-is og lov om forskellige forbrugsafgifter *ophævet* fra den 15. juni 1970 og deres *beføjelser overført til nævnet i henhold til merværdiafgiftsloven*. Samtidig er dette nævns sammensætning ændret, således at det udelukkende består af administrations- og erhvervsrepræsentanter.

Efter denne ændring er der på forbrugsafgiftsområdet *foruden merværdiafgiftsnævnet kun 3 nævn tilbage*, nemlig henholdsvis vedrørende *registreringsafgiften af motor køretøjer, benzinafgiften og parfumeafgiften*.

Loven indeholder desuden nogle *overgangsbestemmelser*.

Under lovforslagets I. behandling i folketinget fremhævedes dets finanspolitiske sammenhæng med *forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1971*. Grünbaum (S) fandt ikke, at der var fremkommet oplysninger om nye momenter i udviklingen, der gjorde den meget betydelige finanspolitiske stramning nødvendig. Var det straffeforanstaltninger, fordi det ikke var lykkedes regeringen at inddrage de 3 dyrtidsportioner hos lønmodtagerne? Regeringen havde tidligere bestridt rigtigheden af socialdemokratiets opfattelse: at der med den hårde skattepolitik ikke ville blive noget tilbage til stigning i det private forbrug i 1970-71. Regeringen regnede med en reel forbrugsstigning på 2 pct. Nu tog man altså de 2 pct. fra forbrugerne.

Regeringens skattepolitik havde efter Grünbaums opfattelse udpræget social slagside. Det var især lønmodtagerne, der var blevet ramt, og heller ikke denne gang skulle der ydes nævneværdige kompensationer for momsforhøjelsen.

Hvad ville de samfundsøkonomiske virkninger af denne panikprægede politik blive? Man ville begrænse forbruget for at klare valutaproblemerne, men det var nok tvivlsomt, om det samlede forbrug ville blive begrænset. Mange, der havde mulighed for det, ville bruge af opsparingen, og stramningen ville nok resultere i en ikke ubetydelig formindskelse af opsparingen. Et forhold, der sikkert også ville medvirke til, at den stærke stramning ikke ville kunne mærkes på forbruget, var underligningen af B-skatteyderne. Det var formentlig